

Svenska flaggans dag i Hemse.

Svenska flaggans dag firades i går i Hemse på sedvanligt sätt. För anordningarna stod nu som tidigare folkhögskolans elevförbund. Även i år hade stora folkskaror, företrädesvis ungdom, samlats.

Vadret var på förmiddagen ideallikt, varmt och med så mycket vind att de blågula dukarna vajade såsom sig bör, men blev på eftermiddagen mera blåsig och kyligare.

Högtidigheterna inleddes kl. 12 på middagen med gudstjänst i kyrkan, då kyrkoherde Gustaf Olofsson från Hejde predikade. Som text hade han valt 42:a psalmen i Psaltären vers 2 och 3, och han uppehöll sig kring ämnet »Själens och dess förhållande till Gud», framhållande gudslivet som det viktigaste av allt. »En kropp utan medvetet liv i Gud luktar grav och död på långt håll», sade tal. Men möjlighet för ett sådant liv finnes, ty Kristus blev sänd för vår frälsning. Syndabördan lyftes av, och mörkret förvandlas till ljus, om Gud får utföra sitt verk. Svenska flaggan påminner särskilt om medborgarskapet i det himmelska: Korset i solens färg på den blå botten minnande om himmelen. Vid gudstjänsten medverkade även kvinnliga folkhögskolans elever med sång.

Fortsättningen av högtiden i vad det gällde föredrag och sång var förlagd till folkhögskolans gymnastiksal. Där samlades man vid halvfyrtiden för att först lyssna till föredrag av f. folkskollärare Th. Erlandsson. Först påminde tal om dagens betydelse såsom svenska flaggans dag och uttalade förhoppningen, att aldrig de blågula färgerna måtte utbytas mot andra, varpå utbragtes ett fyrfaldigt leve för fosterlandet och »Du gamla, du fria» sjöngs utömsont. Härefter ingick hr Erlandsson på ämnet för dagens föredrag: »Gotlands fornborgar». Inledningsvis framhöll tal, att ofrid mellan människorna och folken nästan alltid varit rådande. I våra dagar äro fredssträvandena intensivare, men krigen hava också blivit varre. De många gotländska fornborgarna hava varit fasten i ofridstid, dit man fört de värnlösa av befolkningen samt de dyrbaraste ågodelarna för att där lättare kunna försvara dem. Tal genomgick de betydelsefullaste fornborgarna, ett 30-tal landborgar och två sjöborgar — de senare i Vastademyr i Havdhem och i Tingstädeträsk — och beskrev deras utseende. Tal höll för troligt att fornborgarnas antal på Gotland nog uppgår till ett 50-tal. Tal skildrade det antagliga händelseförloppet vid deras användning och som stöd för sina antaganden hade han Valdemar Atterdags härnadsfåg till Gotland. Mod och tapperhet kännetecknade våra förfäder. Vi vill fred, sade tal, men det är foga hopp om en varaktig sådan. Rätt som det är kan ofriden vara över. »Vila om du får, men vila vid ditt svärd.» Må aldrig annat än de blågula färgerna vaja över Gotland. Gud bevara Sverige, slöt tal, och blev avtackad med kraftiga applåder.

Omedelbart efter föredraget följde konsert av Gotlands organistförening under ledning av folkskollärarna Hj. Gadd i Sanda och E. Dalström i Grötlingbo och efter ett rikhaltigt program. Dessutom utfördes flera violin- och pianosolon av kapellmästare Fr. Mehler. Samtliga nummer utfördes väl och

avtackades av publiken med kraftiga applåder.

Under hela eftermiddagen pågingo tävlingar i park och varpa under ledning av veteranen F. Smedberg. Resultaten av dessa blevo följande:

Bakpark: 1) Hablingbo, A. Hansson, 2) Stånga, H. Hallgren;

Frampark: 1) Närs I. F., K. Nilsson.

Varpa: 1) Ivar Olssons lag, Eksta, 2) E. Hoffmans lag, Hemse, 3) F. Rundbys lag, Stånga.

Inalles deltog 7 lag i bakpark, 4 i frampark och 8 i varpkastning.

Senare på kvällen roade sig ungdomen med lekar och dans.